

Faludden

22 augusti 2010

VI VAR TIO PERSONER som samlades denna vackra sensommar dag längst ute på Faludden. Syftet var i första hand att ta del av sjöfågelsträck som vid den här tiden på året borde ha kommit igång på allvar. Vackert väder i allmänhet och svag vind från sydväst i synnerhet gjorde dock inte förhållandena för sträck över havet särskilt gynnsamma. De yttre omständigheterna till trots inbjöd morgonen i alla fall till mer än fika och trevlig samvaro. Fågeltillgången var faktiskt ganska hyfsad! Sträcket var inte himlastormande men en av deltagarna såg en kustlabb svepa förbi. Ett par storlommar kanske mer drog omkring än sträckte. Ett par gäng skedänder drog mot söder och en grupp stjärtänder i samma riktning vållade lite huvudbry innan de kom in på behörigt avstånd för att tillåta bestämning. Mest spännande, om än inte på så njutbart avstånd, var den yngre vitnäbbade islom som kom in från norr och landade på vattnet ett par kilometer ut. Förutom sträckande sjöfågel sågs ute på udden rastande kustpipare, kustsnäppor, skärpiplärka och tre gulärlor.

Efter sträckskådning på Faludden drog delar av gänget vidare mot Yttre Stockviken, där det enligt uppgift skulle vara lågt vattenstånd och bra med vadare. Vi tog oss per bil runt Inre Stockviken och parkerade i hagen efter första grinden för att ta oss till fots ner över strandängarna mot viken. Direkt sågs två adulta havsörnar sitta i de höga popplarna på sydkant av Inre Stockviken. Medan vi gick ner över strandängarna, mot stranden, så drog havsörnarna ut över viken, uppenbarligen på jakt. Vid närmare span upptäcktes även två ungfåglar som satt nere på stranden. En ung kärnhök vållade lite

huvudbry men när vi fått alla bitar på plats kunde vi konstatera att det rörde sig om en årsunge ängshök som verkligen kunde studeras i detalj. Innan vi nått ner till viken upptäcktes två labbar som jagade ute över Aurriv. Avståndet var inte avskräckande men lite värmedaller gjorde att detaljer var svårsedda. Ganska snart kunde vi konstatera att det rörde sig om en adult kustlabb och en 1K fjällabb.

Väl nere vid stranden kunde vi bara konstatera att informationen vi fått tidigare stämde mer än väl. På nära håll kunde vi studera i stort sett samtliga vadararter som man normalt skall hitta den här tiden på året, bortsett från de verkliga rariteterna. Nämnas bör 4 myrsnäppor, 2 smalnäbbade simsnäppor, 2 sandlöpare, 25 spovsnäppor, 20-talet kustsnäppor och inte mindre än ca. 200 större strandpipare, varav de flesta var adulta. Generellt var *tringa*-vadarna något färre till antalet än övriga småvadar. Totalt en väldigt bra utdelning både art- och individmässigt. När vi rannsokade vadarlistan kunde vi bara räkna in roskarl som saknad av de arter vi haft rimlig chans på. Nöjda återvände vi mot bilarna och på återvägen stöttes 30 storspovar uppe på de torrare delarna av strandängen. Efter detta avslutades exkursionen som i sin helhet bjöd på mer än man kunnat ana med tanke på att hösten ännu kändes väldigt somrig.

Fredrik Gustafsson